

som så er til anden og sidste behandling her i dag.

Jeg vil gerne spørge de partier, som afviser B 55, hvilken begrundelse man nu gør det med. For når vi først har sagen til behandling i dag, skyldes det jo bl.a., at man skulle afvente, hvad Europa-Parlamentet foretog sig. Nu viser det sig, at Parlamentet ikke foretager sig noget, og så kan man jo med rette spørge: Hvad er så i virkeligheden begrundelsen for at afvise beslutningsforslag nr. B 55?

Det, som forslaget i al enkelhed går ud på, er at skabe ensartede forhold for lønmodtagere og for politikere. Og det betyder, at hvis man får 25.000 kr. i hånden én gang om måneden og man kun bruger de 10.000 kr. på erhvervsrelaterede aktiviteter – ting, som man dokumenterbart kan sige har med virksomheden at gøre – ja, så bliver de resterende 15.000 kr. beskattet som personlig indkomst. Det bliver en erhvervsmand, det bliver en sekretær i et firma, som får sådan en sum penge i hånden; men det gør en europaparlamentariker ikke.

Forslag nr. B 55 vil sikre, at den ligestilling indføres, så der gælder de samme vilkår for erhvervslivet, for medarbejderne i virksomheden, der får nogle penge udbetalt til at dække nogle omkostninger, og så for europaparlamentarikerne. Sådan er det i al sin enkelthed, og det er det forslag, som et flertal afviser i dag, sådan som det ser ud i betænkningen, som den ligger nu.

Nu sagde Socialdemokratiets ordfører under behandlingen af den foregående sag, at Socialdemokratiet var villig til at skifte standpunkt, hvis der var fornuftige argumenter for det – sådan forstod jeg det. Det er der i denne her sag. Og derfor kan man stadig nå at betænke sig og stemme for forslaget, som er en opfordring til, at regeringen tager de initiativer, der skal til, for at denne her ligestilling finder sted.

Jeg har naturligvis set, at man i betækningsbidraget har skrevet, om vi nu må beskatte overskuddet, og man henviser til en skrivelse til Europa-Kommissionen om, hvorvidt Danmark må beskatte overskuddet. Tænk sig en gang, man spørger den Kommission, som nu er gået af på grund af korruptionsanklager, om Danmark må have lov til at skabe en ligestilling mellem danske europaparlamentarikere og danske medarbejdere i danske virksomheder! Det er jo ganske enkelt grotesk.

Det er jo ganske enkelt grotesk, at Europa-Kommissionen så i øvrigt ikke har besvaret

henvendelsen. Den sidder jo, den fungerer jo stadig væk, den Europa-Kommission, som man påstår er gået af. Og brevet er, så vidt jeg kan se, blevet afsendt fra Skatteministeriet – det kan skatteministeren selv svare på – i januar måned, men er ikke besvaret endnu. Og det er så det halmstrå, som man vil forsøge at bruge for at afvise forslaget.

Man kunne også spørge: Er der nogen af de partier, der afviser forslaget under henvisning til det, der forestiller sig, at der er en dansk europaparlamentariker, der vil gå til domstolene for at få underkendt en ligestilling mellem danske medarbejdere i danske virksomheder og så danske europaparlamentarikere? Jeg tror det ikke, og jeg tror, det bare er et forsøg på at finde en rigtig, rigtig dårlig undskyldning for ikke at støtte det her forslag, som nu er fremsat, og som kommer til afstemning i dag.

Jeg vil naturligvis ikke undlade også her at takke de partier, der til gengæld i betænkningen har givet udtryk for, at de støtter forslaget. Og jeg håber som sagt også på baggrund af den diskussion, som vi forhåbentlig får, og de forklaringer, der nu måtte komme, at der er partier, der vil besinde sig, og som på baggrund af det, der skete i Europa-Parlamentet i går, sander, at den eneste mulighed, der er for at få ændret de her forhold, er, at vi nu tager skeen i den anden hånd og sætter europaparlamentarikerne stolen for døren. Det er der kun Folketinget nu til at gøre; og derfor skal der stemmes grønt til B 55 i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu har jeg lagt mærke til, at ministeren har bedt om ordet, og derfor vil jeg godt bede ministeren forklare, hvad man fra regeringens side har tænkt sig at gøre i den situation, som vi nu står i, hvor dette såkaldte Parlament har vedtaget, at det frynseorgie, der foregår, uhæmmet kan få lov til at fortsætte. Og det har Parlamentet åbenbart forestillet sig at de bare kan regne med at de kan træffe en beslutning om, og så må alle andre finde sig i det.

Det var jo sådan – det vil jeg bede ministeren bekræfte – at Danmark i Ministerrådet arbejdede for og fik gennemført, at der faktisk skulle være mulighed for en national beskatning af en del af indkomsten. Så vidt jeg har forstået den arrogance, som Parlamentet nu udviser, vil det efter Parlamentets beslutning ikke kunne lade sig gøre.